

Da det af mange Grunde maa anses for formaalstjenligt, at Haandværksprøven afholdes paa et Statsværksted og da navnlig paa Orlogsværftet, gaar Udvalget ud fra, at dette om muligt vil finde Sted.

Udvalget anser det for en Mangel ved de nugældende Bestemmelser, at der ikke er stillet noget Krav om, at den søfarende Maskinist skal have forrettet Tjeneste som Fyrbøder, forinden han erhverver Bevis som Maskinmester. Denne Mangel bør ogsaa rettes ved en Revision af Sønæringsloven, hvor Bestemmelserne om Maskinisternes Uddannelse om Bord høre hjemme.

Udvalget har i Overensstemmelse med et fra Maskinmestrenes Forening fremsat stærkt næret Ønske foreslaaet indført en Skibsmaskiningeniørexamen, hvorom nedenstaaende Motiver give nærmere Oplysning.

Naar hele Udvalget staar samlet, er det i væsentlig Grad begrundet paa den Forudsætning, at der fra Regeringens Side bliver forberedt Forslag til Revision af Sønæringsloven.

Fra Københavns Maskinistskole har Udvalget modtaget et Andragende om Pensionering af dens faste Lærere (se Bilag II.). Det foreliggende Lovforslag beskæftiger sig ikke med Pensionering af det Maskinisteksaminerne vedrørende Personel. Denne Sag kan derfor ikke fremmes i Forbindelse hermed, men Udvalget mener, at Pensionering af de i Andragendet omhandlede Lærere bør finde sin Afgørelse sammen med Pensionering af Navigations-skolernes Lærere.

Med Hensyn til de enkelte Ændringsforslag bemærkes følgende:

I Ændringsforslag Nr. 1 foreslaas Rækkefølgen af Eksaminerne ændret, idet det formentlig maa anses for rettest først at nævne de 3 alt eksisterende Eksaminer (Maskinpasserprøven, den almindelige og den udvidede Maskinisteksamen), der i Ho-

vedsagen ikke foreslaas væsentligt ændrede, samt derefter sætte de 4 nye foreslaaede Eksaminer saaledes, at den Eksamen, der nærmest vedrører Maskinister paa Landjorden, nemlig Tillægsprøven for elektriske Installatører, nævnes sidst.

Der er foreslaaet indført en ny Eksamen: „Skibsmaskiningeniørexamen“ af følgende Grund:

I de senere Aar er Handelsflaaden bleven forøget med flere store Hurtigdamper, og Udviklingen gaar i Retning af Anvendelse af meget sammensatte Maskinerier, hvis Betjening kræver den indsigtfuldeste Ledelse. Det maa formentlig erkendes, at de Mænd, som skulle forestaa Driften af saadanne Skibsmaskinerier, som findes i f. Eks. Udvandrerskibe, der befare fremmede Verdensdele, saasom „Oscar II.“ m. fl., bør besidde i det væsentlige samme Kundskabsfyldte og Erfaring, som der kræves af Orlogsfleedens Marineingeniører.

Marineministeriet traf derfor i Aaret 1904 Foranstaltning til, at der i ældste Klasse i Søværnets Maskinskole — den nuværende Ingeniørelevskole — uden væsentlig Udgift for vedkommende kunde gives private Maskinister Lejlighed til at opnaa en afsluttende Uddannelse, der ved fortrinnsvis at gaa i maritim-teknisk Retning vilde gøre saadanne Maskinister særligt egnede til at indtage Handelsflaadens mest ansvarsfulde Stillinger.

Da der imidlertid ikke var nogen Tilgang til denne Særuddannelse, og man ønskede, hvis det viste sig formaalstjenligt, at sammenslutte Kadet- og Ingeniørelevskolerne, blev Bestemmelsen om Optagelse af private Maskinister i Ingeniørelevskolen ikke optagen i Søværnsloven af 30. September 1909.

Under Hensyn til det ønskelige i, at der kan gives Handelsflaadens yngre, begavede Maskinister Lejlighed til at erhverve sig de Kundskaber, som Skibsmaskiningeniører i de ovennævnte Stillinger bør besidde, har man i Ændringsforslaget optaget en Skibsmaskiningeniørexamen; indtil videre vil denne dog